

Ольга Іванівна Піжук

д-р екон. наук, доц.

ORCID 0000-0002-5802-1053

e-mail: opizhuk@gmail.com,

Державний податковий університет (УДФСУ), м. Ірпінь

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ: ПЕРСПЕКТИВИ СКОРОЧЕННЯ НЕРІВНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Постановка проблеми. Технологічні досягнення четвертої промислової революції стають ключовими драйверами глобальної цифрової трансформації, сутність якої можна збагнути досліджуючи зміни в економіці України та світу. Різні погляди на те, які технології та пов'язані з ними практики є детермінантами процесу цифрової трансформації економіки є ілюстрацією того, що зараз ми знаходимося у своєрідній точці «кипіння», і системно описати, що ж відбувається, досить складно. Глибина і масштаби проникнення цифрових технологій, зокрема великих даних, Інтернету речей, у тому числі промислового, Smart-технологій, штучного інтелекту ставлять під сумнів традиційне мислення щодо способів організації й управління економічною діяльністю, а також є причиною формування нових умов функціонування економічних систем різного рівня – від глобальної економіки до окремих суб'єктів господарювання, змінюючи парадигму їх розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед науковців та практиків не існує однієї точки зору стосовно ступеня впливу цифровізації на функціонування національних економічних систем. Зокрема, фахівці Світового банку під цифровими дивідендами розуміють динамічне зростання економіки, бізнес-діяльності, а отже і податкових надходжень, притік нових інвестицій тощо [1]. Досить оптимістичними є результати досліджень компанії McKinsey, які відзначають безліч економічних і соціальних вигод, що несе в собі цифровізація економіки, зокрема приріст продуктивності праці, зростання числа робочих місць у суміжних галузях, інклюзивність тощо [2]. Вітчизняні вчені, зокрема В. Вишневський, О. Гаркушенко, С. Князев, Д. Липницький, В. Чекіна вважають, що цифровізація сама по собі не є економічною панацеєю, оскільки в умовах слабкої інноваційної сфери, застарілих виробничих технологій і зношених машин та устаткування, дефіциту STEM-персоналу вона має мало перспектив і може звестися, головним чином, до скорочення робочих місць у сфері послуг [3]. У доповіді Всесвітнього економічного форуму в Давосі [4] одним з найбільш вірогідних соціальних ризиків цифровізації визначено посилення гендерної нерівності, оскільки майбутні зміни у сфері зайнятості більшою мірою торкнуться жінок. Також, досить поширеним є твердження, що широка автоматизація призведе до відмови від використання живої праці, внаслідок чого стануть масовими процеси звільнення працівників. Із збільшенням безробіття сукупні доходи суспільства зменшуються, зростання заробітної плати зупиняється, що призводить до скорочення сукупного попиту [5].

Метою статті є аналітичне дослідження рівня диференціації доходів населення, окреслення спектру за-

гроз пов'язаних із проблемами справедливості їх розподілу, а також визначення ймовірності скорочення чи, навпаки, посилення гендерної нерівності в сфері оплати праці в умовах масштабної цифровізації економіки України та світу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із давно відомих фактів традиційної моделі економічного розвитку є сталість частки праці в національному доході. Однак ця модель не відображає сучасну глобальну реальність, зокрема тому, що капітал разом із технологіями вільно рухаються світом і легко транспортуються до будь-якої країни для подальшого використання, зумовлюючи зміну частки праці (заробітна плата та інші пільги працівникам) у ВВП як у розвинутих країнах так і у багатьох економіках, що розвиваються (рис. 1).

У зарубіжній науковій літературі [7-9] можна знайти низку альтернативних пояснень цих тенденцій, серед яких ключовими є глобалізація, ринкове регулювання, а також технологічний прогрес.

Так, глобалізація може по-різному впливати на рівень заробітної плати та частку праці у різних країнах. Традиційна модель теорії торгівлі передбачає, що коли відкривається торгівля між розвинутою країною із високою заробітною платою та країною, що розвивається з низькою заробітною платою, рівень останньої (а отже, і частка праці, оскільки кількість робочої сили та капіталу вважається фіксованою та повністю зайнятою в такій моделі) знижується у високорозвинутих країнах і збільшується в тих, що розвиваються. Тобто, у країнах, що розвиваються і мають дешеву робочу силу, як правило, зберігаються всі припущення традиційної моделі розвитку. Те саме може бути і в багатому капіталом розвинутому світі, оскільки він складається з країн, які мають різну вартість робочої сили та капіталу.

Порівнюючи показники частки праці в різних країнах, бачимо, що тенденція до зниження є широко поширеною, незважаючи на наявність дуже різних регуляторних режимів. Цей результат свідчить про те, що інституційні фактори не є визначальними у зменшенні частки праці, а це дозволяє зробити висновок, що саме технологічний прогрес, внаслідок якого відбувається накопичення нових форм капітальних активів, а не установ, швидше за все, мають вирішальне значення для розуміння того, чому частка праці зменшується вже більше 30 років. Таке зменшення частки праці у ВВП викликає занепокоєння, оскільки вигоди від зростання розподіляються нерівномірно між працівниками і власниками капіталу, зумовлюючи уповільнення зростання доходів, нерівність і втрату купівельної спроможності споживачів, що є одним з ключових чинників погравлення попиту.

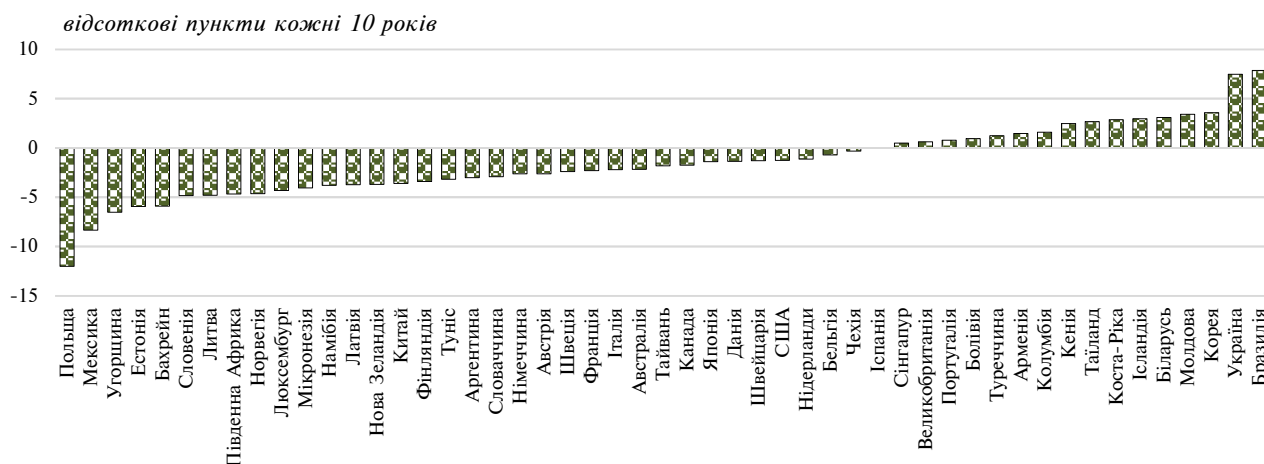

Рис. 1. Тенденції зміни частки праці у ВВП з 1975 р. [6]

Разом з тим, існують значні відмінності між країнами залежно від впливу автоматизованих технологій та ступеня участі у глобальних ланцюгах створення вартості. Зокрема в Україні, все ще залишається традиційна модель економічного розвитку. Така відмінність нашої країни з поміж інших пояснюється тим,

що реальна заробітна плата, яка і є відображенням зміни частки праці у ВВП, в Україні зростає швидше ніж середня продуктивність праці (рис. 2). А низькі темпи зростання продуктивності праці в Україні, як правило, пов'язані з низьким рівнем автоматизації виробництва [10].

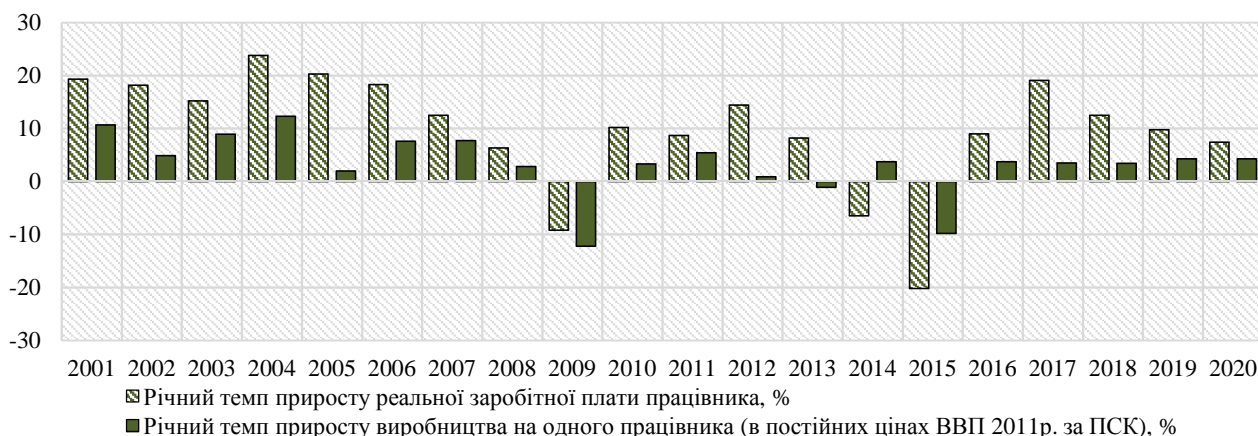

Рис. 2. Темпи зростання/зниження реальної заробітної плати та продуктивності праці в Україні за період 2001-2020 рр., % [11; 12]

Низький рівень автоматизації виробництва обмежує розвиток внутрішнього ринку ІКТ послуг, у той час як фахівці даної сфери діяльності на сьогодні залишаються найбільш затребуваними, а відтак, і найбільш високооплачуваними працівниками у світі. На відміну від сусідніх країн, зокрема Польщі та Чехії [13], в Україні згідно з аналітичними даними динаміки середньомісячної заробітної плати за видами економічної діяльності найвищу оплату власної праці мають фахівці фінансово-страхової, а не інформаційно-телекомунікаційної діяльності. Хоча, варто зазначити, що заробітна плата у сфері ІКТ в нашій країні також значно перевищує середні показники за видами економічної діяльності більш ніж на 60% та має достатньо високі середньорічні темпи зростання за період 2001-2020 рр.

Досліджуючи гендерні аспекти оплати праці, варто зазначити, що з розвитком зрілих цифрових технологій реальною стала перспектива скорочення

гендерного розриву в доходах населення. Переломний моментом у даному питанні став доступ до сучасної цифрової інфраструктури, яка за ефективного її використання може бути рушійною силою підвищення продуктивності, а також лежати в основі економічної конкурентоспроможності як окремого працівника, так і держави в цілому з точки зору довгострокової перспективи розвитку. Такі висновки ґрунтуються на оцінці надійності коефіцієнтів рангової кореляції Спірмена та Кендалла, які вказують на наявність значущого взаємозв'язку між рівнем проникнення населення України в мережу Інтернет і гендерним розривом в оплаті праці (табл. 1).

Зважаючи на те, що за останніх два десятиліття розрив між заробітною платою жінок і чоловіків скоротився на 10% (2001 р. – 30,3%, а у 2020 р. – 20,4%) досить цікавими є дослідження спрямовані на визначення ймовірності подальшого зменшення гендерного розриву в оплаті праці в умовах повсюдної цифровіза-

Рис. 3. Середньомісячна заробітна плата в Україні за видами економічної діяльності у 2020 р. та середньорічні темпи її зростання за період з 2001-2020 рр.

Таблиця 1

Коефіцієнти рангової кореляції та критерії їх значущості для змінних: доступ до мережі Інтернет і гендерний розрив в оплаті праці

Значення коефіцієнтів	
Коефіцієнт Спірмена	0,75
Критична точка t-Стюдента	0,6
Коефіцієнт Кендалла	0,53
Критична точка функції Лапласа	0,47
Спостереження	11

Джерело: розраховано автором.

ції економіки. З цією метою, використовуючи статистичний тест Пірсона, нами перевірено гіпотезу про нормальний розподіл гендерної диференціації заробітної плати населення в Україні. Зокрема, ряд спостережних значень за визначеною ознакою (поквар-

тальні статистичні дані за період 2010-2020 ро.) було розділено на сім рівних інтервалів шириною $h = \frac{x_{\max} - x_{\min}}{7} = \frac{80,4 - 68,4}{7} = 1,86$, і отримано інтервальний розподіл, що представлений у табл. 2.

Таблиця 2

Інтервальний розподіл спостережних частот ознаки

Інтервал	68,4; 70,26;	70,26; 72,11;	72,11; 73,97;	73,97; 75,83;	75,83; 77,69;	77,69; 79,54;	79,54; 80,40
Кількість спостережень	2	2	5	6	17	9	3

Джерело: розраховано автором.

Для проведення тесту Пірсона використано метод моментів, який дозволяє знайти точкові оцінки математичного сподівання та середнього квадратичного відхилення досліджуваної випадкової величини. Отримані оцінки дорівнюють відповідно $a = \bar{x}_B = 76,09$; $\sigma = 2,63$. Тобто, кожне значення ряду відрізняється від середнього значення 76,09 в середньому на 2,632.

Перевірка гіпотези про вид розподілу розрахована за загальноприйнятими формулами та подана у табл. 3.

Оскільки статистичний тест Пірсона вимірює різницю між емпіричним і теоретичним розподілами, необхідно з'ясувати межу критичної області $\chi^2 (k-t-1; \alpha)$. Таким чином, $K_{kp} = \chi^2 (9-2-1; 0,05) = 12,59159$, а $K_{спост} = 9,73$, тобто, спостережене значення критерію згоди Пірсона не потрапляє у критичну область: $K_{спост} < K_{kp}$, тому немає підстав відкидати основну гіпотезу, а отже справедливо припустити, що дана вибірка відповідає нормальному закону розподілу. Зва-

жаючи на те, що коефіцієнт варіації менше 30%, можемо відмітити однорідність даної сукупності, а це у свою чергу означає, що отриманим результатам можна довіряти.

Викладене вище дає можливість обчислити з якою ймовірністю гендерний розрив в оплаті праці становитиме менш ніж 20%:

$$P(\chi > 80,4) = 1 - P(\chi \leq 80,4) = 0,5 - \Phi_0((80,4 - 76,09)/2,63) = 0,5 - \Phi_0(1,64) = 0,5 - 0,4484 = 0,0516.$$

Якщо порівнювати отримані розрахунки ймовірності зменшення гендерного розриву в оплаті праці з результатами дослідження, що проводились автором близько десяти років тому, де $P(\chi > 80) = 0,000032$, то можна відмітити значне зростання такої ймовірності [14] та прийти до висновку, що цифрова революція все ж має потенціал для поліпшення соціальної та економічної гендерної рівності.

Розрахунок ймовірності попадання ознаки в i -й інтервал

$x_i, x_i + 1$	f_i	$x_1 = (x_i - x_{cp}) / S$	$x_2 = (x_i + 1 - x_{cp}) / S$	$\Phi(x_1)$	$\Phi(x_2)$	$p_i = \Phi(x_2) - \Phi(x_1)$
68,4 – 70,26	2	-2,8892	-2,1904	-0,4981	-0,4861	0,012
70,26 – 72,11	2	-2,1904	-1,4954	-0,4861	-0,4332	0,0529
72,11 – 73,97	5	-1,4954	-0,7967	-0,4332	-0,2881	0,1451
73,97 – 75,83	6	-0,7967	-0,09797	-0,2881	-0,0398	0,2483
75,83 – 77,69	17	-0,09797	0,6008	-0,0398	0,2291	0,2689
77,69 – 79,54	9	0,6008	1,2957	0,2291	0,4032	0,1741
79,54 – 80,4	3	1,2957	1,6188	0,4032	0,4474	0,0442

Примітка: $S = 2,632$, $x_{cp} = 76,09$; теоретична (очікувана) частота дорівнює $f_i = f_{pi}$, де $f = 44$; p_i - ймовірність попадання в i -й інтервал випадкової величини, розподіленої за гіпотетичним законом; ймовірність попадання в i -й інтервал: $p_i = \Phi(x_2) - \Phi(x_1)$.

Джерело: розраховано автором.

Тим не менш, варто визнати і той факт, що цифровізація також створює ризики продовження існуючих моделей гендерної нерівності. Так, огляд наукових досліджень спрямованих на визначення взаємозв'язку між гендерною рівністю та індустріалізацією в контексті країн, що розвиваються, висвітлює доіндустріальні передумови гендерної проблематики та містить емпіричні докази того, як передчасна деіндустріалізація може вплинути на гендерну рівність у країнах, що розвиваються. Передчасна деіндустріалізація призводить до зменшення частки зайнятості у сфері виробництва. Ця тенденція, ймовірно, посилить дефемінізацію виробничої праці [15]. Більш того, розвиток індустрії 4.0 приведе до зростання попиту на працівників із розвиненими навичками в сфері ІКТ, де гендерні відмінності особливо великі в країнах, що розвиваються. Перехід до постіндустріальних суспільств також може призвести до появи нових типів соціальної нерівності, зокрема, пов'язаних з витісненням середнього класу.

Висновки. Аналітичне дослідження рівня диференціації доходів населення дозволило відобразити спектр загроз пов'язаних із проблемами справедливості їх розподілу в умовах цифрової трансформації економічних систем. Зокрема:

1. Динаміка глобальної частки робочої сили відображає стійкі тенденції до скорочення з початку 1980-х років, причому зниження відбулося у переважній більшості країн та галузей промисловості, за винятком України. Такі тенденції часто пояснюються прогресом інформаційних технологій та епохою комп'ютерів, що спонукало компанії відходити від робочої сили до капіталу. Внаслідок цього існує реальна загроза для зниження добробуту населення внаслідок нерівномірного розподілу економічних благ між різними верствами населення. В Україні ж все ще зберігається традиційна модель економіки із порівняно низьким рівнем автоматизації виробництва, що обмежує розвиток внутрішнього ринку ІКТ послуг, у той час як фахівці даної сфери діяльності на сьогодні залишаються найбільш затребуваними, а відтак, і найбільш високооплачуваними працівниками у світі.

2. Досліджуючи гендерні аспекти оплати праці в Україні, доведено гіпотезу про те, що цифровізація має потенціал для зменшення гендерної нерівності. На основі статистичних даних щодо гендерного розриву в оплаті праці (Y) та відсотку населення, що мають підключення до мережі Інтернет (змінна x) проведено регресійний аналіз, який засвідчив тісноту зв'язку між обраними змінними. Дана гіпотеза також знайшла своє підтвердження у результаті розрахунку коефіцієнтів рангової кореляції Спірмена та Кендалла, які вказують на наявність значущого взаємозв'язку між рівнем проникнення населення України в мережу Інтернет і гендерним розривом в оплаті праці.

3. Математичним інструментом для визначення ймовірності зменшення гендерного розриву в оплаті праці в майбутньому було обрано тест Пірсона. За результатами розрахунку встановлено, що така ймовірність складає близько 5%, а це змушує визнати наявність ризиків, зумовлених цифровізацією, які в основному сконцентровані в сфері освіти та на ринку праці. Повсюдна цифровізація приводить до зростання попиту на працівників із розвиненими навичками в сфері ІКТ, а тут спостерігаються доволі значні гендерні відмінності особливо в країнах, що розвиваються. Більше того, недостатня представленість жінок у технічних галузях посилюватиме гендерну упередженість у технологіях, зокрема у системах машинного навчання, розрив у цифрових навиках в освітньому секторі може формувати чоловічі стереотики в галузі STEM тощо. Поряд з гендерною нерівністю, перехід до постіндустріальних суспільств також може призвести до появи нових типів соціальної нерівності, зокрема пов'язаних з витісненням середнього класу.

Список використаних джерел

1. Доклад о мировом развитии 2016 «Цифровые дивиденды». Всемирный банк. URL: <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/23347/210671RuSum.pdf>.
2. A Digital report from McKinsey & Co. (2017). URL: <https://www.mckinsey.com/ru/-/media/McKinsey/Locations/Europe%20and%20Middle%20East/Russia/Our%20Insights/Digital%20Russia/Digital-Russia-report.ashx>.
3. Вишневецький В. П., Гаркушенко О. М., Князев С. І., Липницький Д. В., Чекина В. Д. Цифровізація економіки України: трансформаційний потенціал: монографія / за ред. В. П. Вишневецького та С. І. Князева; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. Київ, Академперіодика, 2020. 188 с.
4. В авангарде мировой истории. Первые 40 лет. 1971-2010. Всемирный экономический форум. 2016. URL: http://www3.weforum.org/docs/WEF_Book_RUS_Maslow.pdf.
5. Стрелкова И. А. Цифровая экономика: новые возможности и угрозы для развития мирового хозяйства. *Экономика. Налоги. Право*. 2018. №2. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/tsifrovaya-ekonomika-no-nye-vozmozhnosti-i-ugrozy-dlya-razvitiya-mirovogo-hoz-yaystva>. DOI: <https://doi.org/10.26794/1999-849X=2018-11-2-18-26> (дата звернення: 10.10.2021).
6. Karabarbounis and Neiman 2013. Report. URL: <http://www.worldbank.org/wdr/>; Report. 2016. URL: http://bit.do/WDR2016-FigO_15.
7. Bentolila Samuel & Saint-Paul Gilles Explaining Movements in the Labor Share. *The B.E. Journal of Macroeconomics*, De Gruyter. 2003. Vol. 3 (1). P. 1-33, October.

8. Loukas Karabarbounis, Brent Neiman. (2014). The Global Decline of the Labor Share. *The Quarterly Journal of Economics*. 2014. Vol. 129. Issue 1, February. P. 61–103, DOI: <https://doi.org/10.1093/qje/qjt032>.
9. Daron Acemoglu and Pascual Restrepo. The Race Between Machine and Man: Implications of Technology for Growth, Factor Shares and Employment. *American Economic Review*. 2018. Vol. 108, No. 6, June. P. 1488–1542. DOI: <https://DOI10.3386/w22252>.
10. Залознава Ю. С. Економічні та соціальні проблеми розвитку промисловості: монографія / НАН України, Ін-т економіки пром-сті. Київ, 2017. 288 с.
11. Цифрова економіка: тренди, ризики та соціальні детермінанти. Центр Разумкова, 2020. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_digitalization.pdf.
12. Темпи зростання/зниження номінальної та реальної заробітної плати. URL: https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2005/gdn/tznr/tznr_u/tznr_u_bez.htm.
13. Середні зарплати за видами економічної діяльності в Україні та окремих країнах світу. URL: <http://edclub.com.ua/analitika/rubryka-cikavo-znaty-se-redni-zarplaty-za-vydamy-ekonomichnoyi-diyalnosti-v-ukrayini-ta>.
14. Мамонova Г. В., Піжук О. І. Гендерні особливості диференціації доходів населення та перспективи забезпечення їх рівності в Україні. *Актуальні проблеми економіки*. 2009. № 9. С. 174–179.
15. Wajcman J., Young E. and Fitzmaurice A. The digital revolution: implications for gender equality and women's rights 25 years after Beijing. 2020. No. 36. URL: <https://www.unwomen.org/sites/default/files/Headquarters/Attachments/Sections/Library/Publications/2020/The-digital-revolution-Implications-for-gender-equality-and-womens-rights-25-years-after-Beijing-en.pdf>.
16. khozyaystva [Digital economy: new opportunities and threats for the development of the world economy]. *Ekonomika. Nalogi. Pravo – Economy. Taxes. Right*, Vol. 11, No. 2, pp. 18–26. Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/tsifrovaya-ekonomika-novye-v-ozmozhnosti-i-ugrozy-dlya-razvitiya-mirovogo-hozyaystva+%cd=12&hl=uk&ct=clnk&gl=ua>. DOI: <https://doi.org/10.26794/1999-849X=2018-11-2-18-26> [in Russian].
17. Karabarbounis and Neiman. (2013). Report. Retrieved from <http://www.worldbank.org/wdr>; Report. (2016). Retrieved from http://bit.do/WDR2016-FigO_15.
18. Bentolila Samuel & Saint-Paul Gilles. (2003). Explaining Movements in the Labor Share. *The B.E. Journal of Macroeconomics*, De Gruyter, vol. 3 (1), pp. 1–33, October.
19. Loukas Karabarbounis, Brent Neiman. (2014). The Global Decline of the Labor Share. *The Quarterly Journal of Economics*, Vol. 129, Issue 1, February, pp. 61–103. DOI: <https://doi.org/10.1093/qje/qjt032>.
20. Daron Acemoglu and Pascual Restrepo (2018). The Race Between Machine and Man: Implications of Technology for Growth, Factor Shares and Employment. *American Economic Review*, Vol. 108, No. 6, June, pp. 1488–1542. DOI: <https://DOI10.3386/w22252>.
21. Zaloznova, Yu. S. (2017). Ekonomichni ta sotsialni problemy rozvytku promyslovosti [Economic and social problems of development of industry]. Kyiv, IIE of NAS of Ukraine. 288 p. [in Ukrainian].
22. Razumkov Center. (2020). Tsyfrova ekonomika: trendy, ryzyky ta sotsialni determinanty [Digital economy: trends, risks and social determinants]. Retrieved from https://razumkov.org.ua/uploads/article/2020_digitalization.pdf [in Ukrainian].
23. Tempy zrostannia/znyzhennia nominalnoi ta realnoi zarobitnoi platy [Growth / decrease rates of nominal and real wages in 2010–2020]. Retrieved from https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2005/gdn/tznr/tznr_u/tznr_u_bez.htm [in Ukrainian].
24. Seredni zarplaty za vydamy ekonomichnoi diialnosti v Ukraini ta okremykh krainakh svitu [Average wages by type of economic activity in Ukraine and some countries]. Retrieved from <http://edclub.com.ua/analitika/rubryka-cikavo-znaty-seredni-zarplaty-za-vydamy-ekonomichnoyi-diyalnosti-v-ukrayini-ta> [in Ukrainian].
25. Mamonova, H. V. Pizhuk, O. I. (2009). Genderni osoblyvosti dyferentsiatsii dokhodiv naselennia ta perspektyvy zabezpechennia yikh rivnosti v Ukraini [Gender specificities of income differentiation in the population and the prospects of securing their equity in Ukraine]. *Aktualni problemy ekonomiky – Current economic problems*, 9, pp. 174–179 [in Ukrainian].
26. Wajcman, J., Young, E. and Fitzmaurice A. (2020) The digital revolution: implications for gender equality and women's rights 25 years after Beijing. No. 36. Retrieved from <https://www.unwomen.org/sites/default/files/Headquarters/Attachments/Sections/Library/Publications/2020/The-digital-revolution-Implications-for-gender-equality-and-womens-rights-25-years-after-Beijing-en.pdf>.

References

1. The World Bank. (2016). Doklad o mirovom razvitii «Tsifrovyye dividendy» [World Development Report "Digital Dividends"]. Retrieved from <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/23347/210671RuSum.pdf> [in Russian].
2. A Digital report from McKinsey & Co. (2017). Retrieved from <https://www.mckinsey.com/ru/~media/McKinsey/Locations/Europe%20and%20Middle%20East/Russia/Our%20Insights/Digital%20Russia/Digital-Russia-report.ashx>.
3. Vyshnevskiy, V. P., Harkushenko, O. M., Kniaziev, S. I., Lypnytskyi, D. V., Chekina, V. D. (2020). Tsyfrovizatsiia ekonomiky Ukrainy: transformatsiinyi potentsial [Digitization of Ukraine's economy: transformation potential]. Kyiv, Akadempriodika. 188 p. [in Ukrainian].
4. World Economic Forum. (2016). V avangarde mirovoy istorii. Pervyye 40 let. 1971–2010 [At the forefront of world history. The first 40 years. 1971–2010]. Retrieved from http://www3.weforum.org/docs/WEF_Book_RUS_Maslow.pdf [in Russian].
5. Strelkova, I. A. (2018). Tsifrovaya ekonomika: novyye vozmozhnosti i ugrozy dlya razvitiya mirovogo

Стаття надійшла до редакції 18.10.2021

Формат цитування:

Піжук О. І. Диференціація доходів населення: перспективи скорочення нерівності в умовах цифровізації. *Вісник економічної науки України*. 2021. № 2 (41). С. 213–217. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.2\(41\).213-217](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.2(41).213-217)

Pizhuk, O. I. (2021). Differentiation of population incomes: prospects for reducing inequality in terms of digitalization. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, 2 (41), pp. 213–217. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.2\(41\).213-217](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.2(41).213-217)